

Geven waar je het verschil kunt maken

DE STICHTING HAN BEVAN

“Is het niet prachtig om te zien dat deze vogels hun vleugels kunnen uitslaan?” Cobi Engels kijkt glunderend naar een havik die bij het vogelhospitaal in Naarden werd binnengebracht met een geblesseerde vleugel.

Na een zo kort mogelijk verblijf in de ziekenboeg is hij in de grote dubbele uitwenkooi geplaatst waar hij echt kan vliegen. Zijn gevangenschap zit er bijna op. Straks gaat het hek open en zal hij als vrije vogel weer op jacht gaan.

Cobi: “Dit was de eerste gift die wij deden uit de erfenis van Han Bevan. Han was dol op de natuur en op vogels. Hij fietste vroeger altijd naar de Karnevelssloot om vogels te kijken. Zelfs toen hij niet meer kon autorijden liet hij zich naar de Oostvaardersplassen brengen. Hij kon de vogels niet missen. Van daar dat wij als bestuur van de erven van Han Bevan unaniem kozen voor een donatie aan het Vogelhospitaal.

Hoe word je nu beheerder van een niet geringe erfenis? Cobi: “Het is lang geleden ontstaan in het zwembad waar ik dagelijks baantjes trok. Al zwemmend passeerde ik een oudere heer en we groetten elkaar. Na vele baantjes raakten we in gesprek en nog veel later zocht ik hem op in zijn villa aan de rand van het Spiegel in Bussum. Hij was enthousiast toneelspeler bij de Plankeniers en gebruikte als toneelnaam Han Bevan. Een contaminatie van voornaam en stukje van zijn achternaam: van Rijswijk de Jong. Op een fatale sinterklaasavondtocht is er een ernstig ongeluk gebeurd waarbij zijn dochter – en enige erfgename – om het leven is gekomen. Hij verloor in haar zeventiende levens-

jaar zijn enige kind, wat een gat in zijn leven heeft geslagen. Mevrouw Elise Lauwaars en ik hebben ieder Han jarenlang regelmatig bezocht ... dronken een kop koffie of thee en bespraken met hem de dingen van alledag. Toen hij op 97 jarige leeftijd overleed waren we net als het derde bestuurslid direct bij zijn levenseinde betrokken."

Tijdens zijn leven besloot hij een stichting op te richten die zijn toneelnaam moest dragen: de stichting Han Bevan. Hij vroeg drie mensen in het bestuur: zijn "stiefneef", die hem de laatste jaren opzocht, werd voorzitter, ik werd penningmeester en als secretaris wees hij mijn vriendin mevrouw Lauwaars aan. Na zijn dood in 2005 moesten we alles uitzoeken. Het was heel onwezenlijk om een heel leven door je handen te laten gaan van iemand die je ooit in een zwembad hebt ontmoet. Alle bezittingen kwamen in het budget van de stichting. Het betrof een fors bedrag. De belangrijkste voorwaarde voor het doen van schenkingen was dat de besteding ervan ten goede moest komen aan natuurbehoud. Han was dol op alles wat groeit en bloeit. In zijn ogen had de mens er een potje van gemaakt, vandaar dat humanitaire doelen buiten de besteding van de erfenis vielen.

De laatste jaren van zijn leven kreeg hij regelmatig bezoek van merel Piet die via de openslaande deur de kamer binnen kwam hippen. Han verwendde Piet altijd met stukjes brood of kaas. Ieder voorjaar keek Han uit naar de komst van Piet. In de herfst zei hij regelmatig: 'ik denk dat ik hem gister voor het laatst heb gezien. Hij gaat weer op reis.' De vogelgids lag altijd stand-by op de tafel."

"Onze eerste gift aan het Vogelhospitaal in Naarden lag dus voor de hand. De voorzitter en beheerder konden hun oren niet geloven. Een 'uitwenkooi' was al lange tijd hun droom, maar het geld ontbrak. De kosten waren beraamd op ruim een ton en dat hebben wij toegezegd. En kijk wat er nu staat: het is een prachtige kooi geworden met twee compartimenten waar ze ongekende

ruimte hebben om op krachten te komen." Cobi treft het vandaag. Beheerder Erik Bruinning komt aangestapt met een nieuwe klant: een jonge ooievaar die is aangesterkt en geen zichtbare mankementen meer vertoond. Ze mag haar vleugels gaan uitslaan in de kooi. Luidruchtig klepperend wordt ze begroet door een soortgenoot die gezelschap wel op prijs stelt.

Cobi: "Onze criteria? We schenken aan zogenaamde 'ANBI' stichtingen die geen belasting hoeven af te dragen en die zich bezig houden met natuurbehoud, flora en fauna. We steunen alleen doelen waar we alle drie volledig achter staan. En wat heel belangrijk is: we geven daar waar we net het verschil kunnen maken."

Een selectie: de stichting heeft het Goois Natuurreservaat gesteund om de waterpartijen van het Spanderswoud op te knappen. Er staat nu een bankje met een bord waarop te lezen is: Han van Rijswijk, natuurvriend.

Greenpeace en Diergaarde Blijdorp ontvingen een gift voor een grote presentatie over de vernietiging van het leven op de bodem van de Noordzee waar de boomkorvisserij de zeebodem leeg schraapt. Met de gift is een paviljoen gebouwd grenzend aan het aquarium. Ook het onderhoud valt de komende jaren nog onder de schenking.

Het laatste grote project staat in de steigers: een grote schaapskooi op de grens van Nederland en Duitsland in Haaksbergen. De bordercolly van de secretaris zorgde voor het contact met de

